

49. JH

JIRÁSKŮV HRONOV

FESTIVAL ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1979 — 1980 NA
POČEST 35. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ
A 35. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA SOVĚTSKOU
ARMÁDOU.

DNES ZAHAJUJEME

**TŘEBAŽE UŽ VČERA BYL
DIVADELNÍM PŘEDSTAVENÍM
JIRÁSKOVY HRY KOLÉBKA
OTEVŘEN PRVNÍ HRONOVSKÝ
VEČER, OFICIÁLNĚ BUDE NÁ-
RODNÍ PŘEHLEDKA AMATÉ-
RSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBO-
RŮ ZAHÁJENA DNES V 18.00 HO-
DIN PŘED BUDOVOU JIRÁSKO-
VA DIVADLA. UŽ OD PATNÁCTI
HODIN BUDE VYHRÁVAT VEL-
KÝ DECHOVÝ ORCHESTR SPO-
JENÉHO ZÁVODNÍHO KLUBU
V NÁCHODĚ, KTERÝ SE PŘED-
STAVÍ SE SVÝM REPERTOÁ-
REM V TRADIČNÍM PROME-
NÁDNÍM KONCERTU NA NÁ-
MĚSTÍ, PRVNÍ DEN HRONOV-
SKÉ PŘEHLEDKY JE VŠAK
SLAVNOSTÍ UŽ OD PRVNÍCH
RANNÍCH HODIN.**

Ne náhodou vyprávějí členové divadelního sou-
boru při MěKS v Prachaticích o své zajímavé prá-
ci, o nejrůznějších snahách, které směřují k vyš-
ším nárokům. Avšak tematika dramatického díla
Maxima Gorkého, o němž je možné v širších
souvislostech hovořit v konkrétní vazbě na vý-
znam charkovského sjezdu sovětských spisovatelů,
to znamená ve zcela těsné vazbě na vznik pojmu
socialistický realismus — právě tato tematika
nepochybně zaujala prachatický soubor natolik,
že ztotožněn s myšlenkovými východisky Gorkého
hry prozrazují také něco navíc: že totiž drama-
tik přichází do jejich divadelní klubovny „na
návštěvu...“ Ano, tak to má také být. Neboť je-
nom v takovém případě je možné předpokládat,
že také divák najde v divadelním představení
právě ty hodnoty, o něž souboru šlo a o jejichž
vyjádření šlo především dramatikovi.

3 • 79

VÝPRAVY ZA DIVADLEM

Tvrzení, že každoročně pod-
nikáme cestu do Hronova, je už
poněkud omšelé avšak pravdivé
a přesné — přitom máme zpra-
vidla na mysli právě hronov-
skou divadelní přehlídku a pře-
devším pak naši aktivní účast
na jejím průběhu. Každoročně
většina z účastníků Jiráskova
Hronova znovu a znovu zcela
otevřeně usiluje postihnout zá-
kladní problém vrcholné pře-
hlídky amatérského divadla v
konfrontaci s prací vlastních
souborů a jejich vývojem. Je to
samozřejmě velmi důležitá my-
šlenka, vždyť právě zde jsou
vytvářeny nejlepší předpoklady
pro srovnání na jedné straně,
a proto právě sem přijíždějí
takové divadelní soubory, jimž
se, obrazně řečeno, podařilo
překročit určitou hranici v do-
savadní práci a mají tedy co
povědět zejména o metodách a
principech uplatňovaných v
amatérském divadle, a to o ta-
kových metodách a principech
práce, které mohou vést k je-
ho dalším perspektivám. Ale
je tu ještě ne jeden další jev,
s nímž se čas od času setká-
vají členové poradních sborů
a porot — mnozí nějak uvykli
zaujímat stanovisko k vlastní
kolektivní práci prostřednictvím
čísel a statistických dat,
která jsou nepochybně důležitá,
ale mají především své místo
v oboru dokumentace, nikoliv
v prostoru, který je vymezen
kritice a zejména pak všeobec-
nému růstu nároků na kvalitu
práce ve všech jejích složkách.
Cesty do Hronova mají přesně
vymezený vztah k možnostem,
které je třeba naplnit a nej-
sou-li právě v této chvíli, je
nutné vytvořit je; možná to po-

(Pokračování na str. 2)

VÝPRAVY ZA DIVADLEM

(Pokračování ze str. 1)

trvá déle, snad i cena času bude dosti vysoká, ale jinak to asi nejde. Vždyť týden v blízkosti divadla, které o něco nového usiluje, je poněkud málo. Na výpravách za divadlem jde o víc, o každodenní kontakt se soubory, o takový druh výměny zkušeností, který naznačuje cíle nejen všeobecné, ale zcela konkrétní, programové.

Mnozí namítnou, že zájmová umělecká činnost, jejíž součástí amatérské divadlo je, má svá omezení — ovšem jak ukázaly četné ročníky Jiráskových Hronovů, ale také dalších přehlídek, nejen celostátních, národních nebo krajských, ale často i okresních a místních, je možné s hlubokým zápalem pro věc překonat i tato omezení. Můžeme odpovědně říci, že představy o práci amatérských divadelních souborů jsou do značné míry závislé na skutečnosti, kterou určuje znalost podmínek práce v metodických zařízeních a střediscích. Snad jen ve výjimečných případech je okruh těchto znalostí omezen na minimální míru a pakliže tomu tak někde ještě je, je tento nedostatek vyrovnáván zpravidla díky práci metodického centra s širší působností. Znamená to, že s největší pravděpodobností nenajdeme soubor o jehož dosavadní práci by nebylo dostatek kvalifikovaných informací, ale zcela jistě bychom našli soubory, které pracují v jisté izolaci, uspokojeny faktem, že jejich představení se domácím divákům „líbí“. A právě tam se nejčastěji setkáváme se snahou vydávat statistická data za kritické postoje, empirii domácího diváka za měřítko všech hodnot.

Na samotné základně amatérského divadla se téměř nic nemění, ale je tu do značné míry omezena možnost růstu celého kolektivu lidí, kteří se divadlu věnují se zápalem a zájmem, aniž by se častěji názorově konfrontovali s hodnotami, jichž bylo dosaženo jinde. Takový typ izolace neprospívá, a proto máme-li na mysli právě výpravy za divadlem, výpravy za divadlem amatérským, měli bychom mít na mysli především celý souhrn cenných zkušeností, které pomáhají zprostředkovat amatérské divadelní přehlídky — nejen Jiráskovy Hronovy, ale všechny. A ani tam by výpravy za divadlem neměly končit — stačí snad jeden příklad za mnohé: dlouholetý divadelník, člen mnoha přípravných výborů a aktivní člen souboru Láďa Lho-

(Dokončení na str. 3)

V předvečer zahájení 49. Jiráskova Hronova uvedlo Dělnické divadlo při Obvodním kulturním a vzdělávacím středisku Brno V inscenaci hry Aloise Jiráska Kolébka.
Foto: Josef Kratochvíl.

ALOIS JIRÁSEK: KOLÉBKA

DĚLNICKÉ DIVADLO PŘI OKVS BRNO V

Jiráskovo dramatické dílo má doposud svou přitažlivost a je sympatické, že se k němu čas od času vrací právě amatérské divadelní soubory; vždyť přes nejrůznější obtíže a problémy mají právě tyto kolektivy jedinečnou příležitost pokusit se Jiráskovo dílo interpretovat po svém, s pokusem o specifický výklad předlohy.

Jiráskova Kolébka vznikla jako druhá v pořadí, mezi tím autor pracoval na rozsáhlé románové trilogii Mezi proudy. Avšak autentické společenské zařazení jednotlivých postav Jiráskovy Kolébky staví tuto hru k typu hry historické. Přitom použití historického námětu, ani výstavba vztahů mezi postavami, není překážkou pro uplatnění humoristických situací, podbarvených jadrným, pro Jirásku typickým jazykem. Vrazením příběhu do přesně určeného historického období i v jednoznačné charakteristice postav hry lze spatřovat Jiráskův přínos žánru historické hry, nepochybně i v případě Kolébky, která měla premiéru v Národním divadle roku 1891 a od té doby má za sebou zajímavou inscenační tradici, ať už na profesionálních nebo na amatérských scénách.

Brněnské Dělnické divadlo, které nastudovalo Jiráskovu Kolébku v režii a úpravě Františka Klačky naznačilo specifickými prostředky i další možnosti, které do jisté míry odpovídají metodě práce brněnského kolektivu. Nic nebylo setřeno z rozvíjejícího se příběhu, představení si uchovalo nezbytný humor i citlivé významové roviny, které mají nesmírně blízko nejen k východiskům daným historickou skutečností, ale zejména pak ke krásnému vztahu k domovu. Jenž je v tomto případě ztotožňován s Krivoklátem a jeho okolím jako souhrnem realit jež tu v jisté stylizaci svou roli rovněž sehrávají.

I přes prostředky jichž bylo použito v úpravě textu představení nesmírně zaujalo diváka — a zcela jistě nejen díky tomu, že po čase se na Jiráskově Hronově opět objevila inscenace Jiráskovy hry, ale díky režijnímu i hereckému po-

(Dokončení na str. 3)

Nemají to daleko — jen z Náchoda, ale čtyřicetiletý Velký dechový orchestr Spojeného závodního klubu ROH, ten by zcela jistě ochotně zapjel i mnohem dál než do Hronova. Přitom jeho koncertní vystoupení takřka pravidelně tvoří součást mimodivadelních pořadů Jiráskových Hronovů. Dnes toto poměrně velké těleso uvede svůj rozsáhlý repertoár v proměnném koncertu mezi panáctou a šestnáctou hodinou. Stojí jistě za zmínku postupný rozvoj náchodského orchestru, který disponuje velmi širokým

DNES VYHRÁVÁ DECHOVKA

okruhem členů, jejichž zájem se stala interpretace skladeb pro dechové orchestry — od pochodových až po koncertní. Jistě, do nedávna v kolektivu pracoval umělecký vedoucí František Štejnár, jenž uměl zapálit většinu členů orchestru i pro interpretaci velmi náročných skladeb, které si mohli pod jeho taktovkou poslechnout účastníci mladoboleslavského festivalu dechových orchestrů nebo účastníci národní soutěže dechovek v proinci minulého roku. Vedle nich ovšem také milovníci dobré dechovky, kteří patří k stálým příznivcům náchodského orchestru a nevynechají ani jednu příležitost, aby si neposlechli některé z jejich vystoupení. Soubor se však představil také v programu národních dožíněk, loni v Hradci Králové, účinkuje při nejrůznějších příležitostech v Náchodě i jinde.

OHĚŇ PŘÁTELSTVÍ

Před léty se právě zde, na Jiráskově Hronově zrodila tradice, která dává nahlédnout do atmosféry přehlídkového dne, jenž předchází slavnostnímu zahájení JH. Ano, je to Ohěň přátelství — má svůj specifický obsah a rámeček, jenž souvisí s účastí Svazu českých divadelních ochotníků, Kruhu přátel Jiráskova Hronova a především s návštěvníky přehlídky, kteří si pospíšili, aby shlédli představení v předvečer. Nežádá to být inscenace některé z her Aloise Jiráska anebo jiného autora, jehož dílo je součástí zlatého fondu české klasické dramatické literatury.

Včera brněnské Dělnické divadlo uvedlo inscenaci Jiráskovy Kolébky a jak je zvykem, po večerním představení členové souboru, ještě v kostýmech, v rukou rozžaté pochodně, zahájili průvod setmělým městem až do Jiráskových sadů. Postavy Jiráskovy hry a množství lidí, kteří se zúčastnili večerního představení, ti všichni přišli k ohni, jenž je letos těsně spjat s odkazem Slovenského národního povstání, stejně jako Festival zájmové umělecké činnosti 1979—1980, v jehož rámci se uskutečňuje i letošní Jiráskův Hronov.

Významu Slovenského národního povstání vzpomněl také předseda ÚV Svazu českých divadelních ochotníků dr. Milan Kyška a Ohěň přátelství, který v Hronově symbolizuje hodnotu vztahů uvnitř amatérského divadelního hnutí, vyvolával pojednou v myšlenkách pamětníků ono období, v němž probíhal zápas o samotnou existenci našich národů, kdy se bojovalo na Slovensku a v celém světě proti hitlerovskému fašismu, abychom my dnes kromě jiného mohli v klidu a míru rozvíjet naši kulturu, jejíž součástí je také amatérské divadelnictví s jeho společenskou funkcí, s jeho vnitřní atmosférou, určenou zájmem lidí, a ve většině případů i lidí zcela mladých, kteří nemají přímou zkušenost z doby, v níž jednotky bojující proti rozpávanému fašismu za cenu nezměrných obětí na životech rozhodovaly také o jejich budoucnosti.

Takové myšlenky inspiroval včerejší Ohěň přátelství v Jiráskových sadech a je zřejmé, že Festival zájmové umělecké činnosti i letošní Jiráskův Hronov má co vyprávět o této historické události, třebaže nepřímou, zprostředkovanou, samotným faktem tvořivé práce vykonávané s hlubokým zaujetím a nevšední společenskou odpovědností.

—r—

(Dokončení ze str. 2)

jetí, které se zdá být při daném typu práce souboru adekvátní jeho inscenačnímu záměru i jeho možnostem.

Bývá dobrým zvykem, že představení v předvečer Jiráskových Hronovů je zasvěceno určitému typu práce, která může přinést četné inspirující možnosti. Během let se tu představily soubory, které uvedly řadu inscenací Jiráskových her nebo dramatických adaptací jeho prozaických prací.

ALOIS JIRÁSEK: KOLÉBKKA

Za mnohé vzpomeňme inscenaci Lucerny, Otce, Panna Johanesse anebo přepis Jiráskových Skaláků, který nastudoval hronovský divadelní soubor v roce 1975 (uvedeno v předvečer zahájení 46. JH). Inscenace Brněnských obohatila Jiráskových inscenací, uvedených v předvečer Jiráskových Hronovů, což vedle daných skutečností potvrdil také divácký ohlas.

—r—

“Opět uplynul rok a my se scházíme po prvním představení letošního Jiráskova Hronova u tradičního Ohně přátelství, který podle zvyklostí zahajujeme vždycky krátkou meditací. Tentokrát připadl tento čestný úkol mně, jako představiteli Svazu českých divadelních ochotníků.

Dovolte mi, abych se nad těmito plameny zamyslel nad tím, jak to bylo před pětaticeti lety, kdy uprostřed ničivého válečného požáru zahorely ve slovenských horách ohně těch, kdo se postavili v ozbrojeném povstání proti fašistické krutovládě. Ty ohně zasvítily do duší všeho našeho lidu jako majáky nového, lepšího života. Nic nevdalo, že to byly ohně bojovníků, kteří se

DOKUMENT 49. JH

do hor jako nedobytných tvrzí museli stáhnout z měst a nížin před přesilou nacistických hord — my všichni jsme věděli, že tentokrát už je svoboda blízko, že porážka fašistického Německa už je v dohledu. Po nekonečných letech utrpení a strádání, na jehož počátku bylo prosté hrdivství lidu dokumentované květnovou mobilizací roku osmatřicátého, zasuté drtivou skutečností mnichovské zrady a patnáctým březnem roku následujícího, tu zasvítla jasná hvězda v temnotách.

Minulosti již patřily zoufalý úžas a trpná beznaděj toho smutného podzimu a tragického předjaří, kdy — zdánlivě zcela v rozporu se skutečností — právě dnem okupace v nás vznikla nezvratná jistota nevyhnutelného zániku Hitlerovy Velkoněmecké říše. Je pravda, že tehdejší naše představy byly velice naivní, nekriticky optimistické, a válka, která krátce nato vypukla, nás z toho optimismu krutě vyléčila. Jestliže jsme zpočátku spíše chtěli donfat a věřit, pak ode dne, kdy byl napaden Sovětský svaz, jsme věděli, že likvidace fašistické hrázovlády je jen otázkou času. Naši jistotu nezviklaly ani počáteční úspěchy nacistických útočníků, ani halasná, lživá propaganda. Prožili jsme od toho dne samozřejmě ještě mnoho — hrůzu heydrichiády, ale i opojnou radost stalingradského vítězství; jásalí jsme nad každým úspěchem našich spojenců a našich zahraničních bojovníků — a zatínali pěsti při zprávách o dílčích úspěších teutonských „kulturtrágrů“. Byli jsme naprosto jednotní v odporu proti těm, kdo chtěli světu vnutit své „nové uspo-

(Pokračování na str. 4)

ANKETA PŮLSTOLETÍ

Když začínaly přípravy 49. Jiráskova Hronova, diskutovalo se současně o jubilejním ročníku přehlídky. Jak jinak, vždyť padesátiletí už něco znamená nejen v životě člověka, divadelního souboru, ale především v životě přehlídky, jakou se postupně stal právě Jiráskův Hronov. A často přicházeli divadelníci s nejrůznějšími nápady, názory a stanovisky, jejichž společným cílem bylo nějak tomu 50. Jiráskovu Hronovu prospět. Někteří se zajímali především o dokumentaci jednotlivých ročníků, po případě o možnosti vypracování historických studií o amatérském divadelnictví, jiní zase měli na mysli spíše samotný festival, jeho organizační a obsahovou složku. Zkrátka názorů bylo a je nesmírně mnoho; je možné dokonce říci, že snad každý z pravidelných účastníků Jiráskova Hronova má v ruce docela zajímavý příspěvek, který by bylo možné uskutečnit. Zatím je ještě čas a současně zcela zvláštní příležitost vyslovit některý z názorů a jeho prostřednictvím inspirovat organizátory příštího ročníku.

Proto jsme se rozhodli během tohoto týdne uveřejňovat sloupek, který by se pokusil společně se čtenáři řešit tuto tematiku a jsme přesvědčeni, že nezůstaneme s naším pokusem sami, protože bychom si navíc přáli, aby naše společná „Anketa půlstoletí“ pokračovala i v příštím roce — a to už budeme mít mnoho příležitostí k nejrůznějším bilancím uskutečněných myšlenek i práce našich divadelních souborů. —r—

VÝPRAVY ZA DIVADLEM

(Dokončení ze str. 2)

ta se vždycky objeví právě tam, kde v amatérském divadle o něco nového jde a napomáhá tomu novému ze všech sil, podobně hronovský režisér Josef Vavříčka, který neváhal ujmout se dětských kolektivů nebo Jaroslav Šindelář s mnoha cennými zkušenostmi, které dovede předávat se zaujetím a přehledem odborníka. Jsou to lidé, které nepotkáváme jen na přehlídkách, ale přímo v souborech, na zkouškách, v kolektivech odborných porot. A to jsou právě takové výpravy za divadlem, jejichž podstata spočívá v porovnávání dosažených výsledků tak, jak je ukázaly nejrůznější přehlídky — a pak už následuje každodenní obětavá práce jejímž cílem je dobré divadlo.

—r—

HRONOV VČERA, DNES A ZÍTRA

VČERA, PÁTEK 3. SRPNA

● V odpoledním a večerním představení uvedlo Dělnické divadlo při OKVS Brno v inscenaci hry Aloise Jiráska Kolébka. Po večerním představení se uskutečnilo setkání divadelníků u Ohně přátelství.

● Je třeba říci, že přípravy letošního Jiráskova Hronova zastihly místní organizátory v situaci poměrně složité. Hronovsko bylo vedle jiných oblastí postiženo mimořádnou vlnou vodních srážek, které způsobily, že některé části města byly zatopeny vodou. Jestliže pozůstatky povodně byly odstraněny natolik, že si některých z nich málokdo povšimne, je to zásluha mnoha lidí a zejména pak MěstNV v Hronově.

DNES, SOBOTA 4. SRPNA

● Nejvíce účastníků přehlídek v Hronově přijíždí v den oficiálního zahájení. Ani letošní ročník nebyl výjimkou, což samozřejmě přineslo mimořádné množství práce pro kolektiv hronovské informační kanceláře, kde jsou soustředěny objednávky vstupenek i noclehů.

● 8.00 hod. — zasedání Přípravného výboru 49. Jiráskova Hronova v klubu Jiráskova divadla.

● 13.00 hod. — Přivítání divadelního souboru při MěKS v Prachaticích před budovou Jiráskova divadla.

13.00 hod. — přivítání hronovské divadelní poroty v salóнку učňovské školy.

● 15.00—16.00 hod. — Koncert Velkého dechového orchestru Spojeného závodního klubu ROH Náchod před budovou Jiráskova divadla.

15.00 hod. — Setkání s oficiálními hosty 49. JH v salóнку učňovské školy.

● 16.00 hod. — Slavnostní zahájení Národní přehlídky amatérských divadelních souborů, 49. Jiráskova Hronova.

● 16.30 a 19.30 hod. — Odpolední a večerní představení DS při MěKS Prachatice — M. Gorkij: Na dně.

● 19.00 hod. — Setkání s oficiálními hosty 49. JH — salónek učňovské školy.

19.00 hod. — Lidová konzervatoř Středočeského kraje — třída učňovské školy.

● 22.00 hod. — Beseda se souborem — jídelna učňovské školy.

22.00 hod. — Zasedání poroty v učňovské škole.

ZÍTRA, NEDĚLE 5. SRPNA

● 8.00 hod. — Jednání PV 49. JH v klubu Jiráskova divadla.

● 9.00 hod. — Scénografická škola Svazu českých divadelních ochotníků — učňovská škola.

9.00 hod. — Diskusní kluby — ZDS na náměstí.

● 10.00 hod. — Přijetí zahraničních pozorovatelů na MěstNV.

(Dokončení ze str. 3)

řádání“. Ten odpor stále sílil a my jen čekali na vhodný čas. A tu najednou elektrizující zpráva — na Slovensku vypuklo otevřené povstání! Dnes víme, že to, co se nám tenkrát zdálo živelné, spontánní, bylo ve skutečnosti pečlivě připravené. S jakým napětím jsme sledovali každou zprávu — zprávy goebbelsovské propagandy jsme dešifrovali do správného smyslu, zprávy z Moskvy a Londýna jsme dychtivě přijímali a posilovali se jimi. I když pak následovaly ještě dlouhé měsíce války, již to byly nepochybně měsíce před koncem války!

Slovenské národní povstání bylo jedním z důležitých mezníků boje za svobodu; pro nás v tehdejší Protektorátě bylo nejen příslibem šťastné

DOKUMENT 49. JH

budoucnosti, ale také burčujícím hlasem, kterého mnoho lidí uposlecho. Ve slovenských horách bojovali jen Slováci — po jejich boku to byli Rusové, Francouzi, Češi, Rumuni a Jugoslávci — opravdové mezinárodní brigády.

Ano, byla to tenkrát veliká, hrdinská doba. Ale byla to zlá doba! Doba, kterou by už jistě nikdo z nás pamětníků nechtěl nikdy prožívat.

My všichni máme velikou, svatou povinnost: podle svých sil a schopností pracovat pro to, aby již nikdy nevzpály takové hranice na jaké zahynul Mistr Jan Hus, aby již nikdy nehořely hranice, na nichž Koniáš — a o staletí později nacisté — pálili nežádoucí knihy; ale aby již nikdy nemusely hořet takové ohně, u kterých si bojovníci za pravdu a právo hřejí zkrehlé ruce.

Máme velikou svatou povinnost usilovat o to, aby na celém světě, na celé naší planetě plály jen ohně podobné našemu, ohně, jejichž plameny jsou pochopitelně na cestě k trvalému míru a porozumění mezi lidmi a národy.

Dr. Milan Kyška, předseda ÚV SČDO

(Projev u Ohně přátelství, 3. 8. 1979)

Maxim Gorkij: Na dně (Klešta — Josef Tišler).

MOZAIKA 49. JH

● Nad každým představením 49. Jiráskova Hronova převzal patronát některý podnik nebo závod z okresu Náchod — představitelé patronátních závdů, závodních výborů ROH a pracující se budou pravidelně setkávat s divadelními soubory na tradičně zajímavých a vzájemně obohacujících besedách.

● Součástí nejrůznějších služeb zajišťovaných během Jiráskových Hronovů, je příprava zvláštní pracovní pro novináře, vybavené kromě nezbytných tiskovin, psacích strojů, ještě zvláštní telefonní linkou. Letos tomu bude obdobně, pracovní novinářů bude umístěna v prostorách učňovské školy a telefonní čísla uveřejníme v zítřejším vydání Zpravodaje.

● Upozorňujeme návštěvníky Jiráskova Hronova na začátky závěrečného představení přehlídky (J. Solovič: Pozor na anděly — DS ZK ROH Tesla Liptovský Hrádok). Oproti údajům na vstupenkách se začátek odpoledního představení posunuje na 16.00 hodin a začátek večerního představení na 19.00 hodin. Začátky všech ostatních představení, s výjimkou Klubu mladých, byly stanoveny na 16.30 a 19.30 hodin.

● Je třeba připomenout, že pozdní příchody do Jiráskova divadla ruší diváky i účinkující soubory. Proto dbejte stanovených začátků představení, protože se stávalo i to, že pozdní návštěvník si musel počkat na hlavní přestávku.

● Distribuci programu Jiráskova Hronova a zpravodaje budou zajišťovat jako obvykle pionýři hronovských škol. Distribuční kancelář bude umístěna v budově učňovské školy. V případě, že byste odjížděli z Hronova před ukončením přehlídky, můžete si objednat všechny tiskoviny právě v distribuční kanceláři.

● Ubytování účastníků přehlídky je zajištěno v hronovských hotelích, ve školách a v domovech mládeže. Vedení škol a internátů vychází Přípravnému výboru ochotně vstříc, proto je třeba zejména na společných ubytovnách udržovat po dobu pobytu naprostý pořádek.

JIRÁSKOV HRONOV — zpravodaj Národní přehlídky amatérských divadelních souborů č. 2. 1979. Do tisku připravil Milan Marek. Vydává Přípravný výbor 49. Jiráskova Hronova. - Vytiskly východočeské tiskárny, provoz 13, Hronov. - Sobota 4. srpna 1979. - Cena 1,- Kčs. - Povoleno VČKNV pod čj. kult./589/79/a.